Ч. 140. Пятниця 7 липня (24 червня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*По виборах у всхідній Галичині. — Півурядовий австрийский голос про справу марокканьску.*

На основі закона виборчого Русини мають можність вибрати своїх послів в 19 сільских округах всхідної Галичини.

Сільских округів у всхідній Галичині єсть 19. З них 9 при укладаню виборчої ординациї признано чисто-рускими, то значить, що в них оба мандати мають можність здобути Русини, а 10 мішаними руско-польскими, то значить, що в них один мандат мають можність здобути Русини, а другий Поляки.

Вислід виборів в усіх сільских округах всхідної Галичини представляє ся так:

В мішанім окрузї 51. (Сянік і т. д.) вибрані: б. москвофільский посол Курилович і Поляк Старовейский. Україньский національно-демократичний кандидат проф. Залозецкий перепав.

В мішанім окрузї 53. (Рудки-Самбір і т. д.) вибрані: б. україньский національно-демократичний посол о. Стефан Онишкевич і польский народовий демократ ґр. Скарбек. Кандидат москвофілів перепав.

В чисто-рускім окрузї 54. (Дрогобич, Стрий, Самбір і т. д.) вибрані: б. україньский соцiяльно-демократичний посол Вітик і Поляк Осуховский, що здобув той сам мандат, який в попередній каденциї знаходив ся в руках Поляка Зараньского.

В чисто-рускім окрузї 55. (Калуш і т. д.) вибрані б. посли: україньский національний демократ Юліян Романчук і укр. радикал др. Микола Лагодиньский.

В чисто-рускім окрузї 56. (Коломия-Косів і т. д.) вибрані оба кандидати україньскої радикальної партиї: б. посол др. Кирило Трильовский і селянин Павло Лаврук. Україньский національно-демократичний кандидат п. Скварко, поставлений на місце о. Войнаровского, який мав нац. дем. мандат в тім окрузї в попередній каденциї, перепав.

В чисто рускім окрузї 57. (Стрий і т. д.) вибрані оба кандидати україньскої нац. дем. партиї: б. посол др. Евген Олесницкий і Лев Левицкий, що здобув мандат, який в попередній каденциї був в руках москвофіла о. Давидяка. Побіч о. Давидяка упав тут також провідник молодих москвофілів др. Дудикевич.

В чисто-рускім окрузї 58. (Борщів і т. д.) вибрані б. посли: україньский національний демократ др. Теофіль Окуневский і україньский радикал Василь Стефаник.

В чисто-рускім окрузї 59. (Станиславів і т. д.) вибрані б. посли: україньский національний демократ др. Евген Левицкий і україньский радикал др. Лев Бачиньский.

В мішанім окрузї 60. (Бучач і т. д.) вибрані: б. україньский національно-демократичний посол Вячеслав Будзиновский і Поляк Серватовский, що здобув мандат, який з початку був в руках сіоніста пок. дра Ґабля, а опісля по єго смерти перейшов на україньского національного демократа дра Льонґіна Цегельского.

В мішанім окрузї 61. (Перемишль і т. д.) вибрані: б. україньский нац.-дем. посол Григорий Цеглиньский і Поляк Чайковский. Русофільский кандидат перепав.

В чисто-рускім окрузї 62. (Жовква і т. д.) вибрані: б. україньско-національно-демократичний посол др. Станислав Дністряньский і Поляк Висоцкий, що здобув мандат, який в попередній каденциї знаходив ся в руках москвофільского посла дра Михайла Короля. Крім того перепав також москвофільский кандидат Лабенский.

В мішанім окрузї 63. (Золочів і т. д.) вибрані: україньский національний демократ Володимир Сінґалевич, що здобув мандат, який в попередній каденциї знаходив ся в руках москвофільского посла дра Миколи Глібовицкого, і польский нар. демократ Дембский.

В мішанім окрузї 64. (Львів і т. д.) вибрані оба б. посли: україньский національний демократ о. Йосиф Фолис і Поляк Абрагамович (який в попередній каденциї був зрік ся мандату в користь свого заступника Маслянки)

6)

## Істория одної комуни.

(З російского — І. Н. Потапенка).

(Дальше).

Перші дні спільного пожитя не минули без деяких клопотів. Після умови один з нас мусів лишати ся дома, щоби займатись щоденними, господарскими справами, инші йшли на виклади.

Чотироверствова подорож видавала ся нам трохи за довгою, особливо для Ягайлонова, котрого крилата окривка ставила занадто малий опір живлам, але й до того ми привикли небавком. Далеко тяжше було тому, що лишив ся дома. Перша черга випала на мене. Касиєр Кирдяга виплатив мені двайцять копійок і пояснив, як відшукати місцеву торговицю, де я мав робити. Я удав ся після його вказівок. Зараз на вступі стрінув ся я з великими трудностями, бо мої капітали не відповідали висоті торгових цін. По найсовіснійших обчисленях я набрав пересьвідченя, що за двайцять копійок не можна дістати нічого особлившого. Для всіх членів нашої комуни треба було приладити росіл. Але фунт мяса коштував 10 копійок, отже забирав половину цілого капіталу. Зрештою що значить фунт мяса для чотирох молодців?

Всеж таки я купив, що міг. Десять копійок видав на мясо, за дві копійки набув коріня, за чотири два фунти разового хліба. Лишили ся мені ще чотири копійки, котрі я ужив на закупно картофель і круп. Коли я повернув до дому, показав закуплені річи вдові по дяку і зазначив, що з того всього має бути обід для нас чотирох, але она сказала мені, що я не буду міг приладити ніякого обіду.

— Може бути з того в кождім разі теч, але чи то можливе зварити юшку для чотирох осіб з одного фунта мяса і з двома картофлями? Ні, ні, ніякого росолу з того не буде. Також придумали собі, щоби варити власноручно обід! Щож з вас за пани, коли самі хочете варити? Чи се студентске діло? А притім хочете виживити двайцять осіб за копійку....

Такий був погляд дячихи, але мене то зовсім не обовязувало. Я приступив відважно до виповненя всіх обовязків. Відповідно до умови, дячиха, хотяй не годила ся з нашими думками, обовязана була давати нам до розпорядимости горнець або пательню, відповідно до рода страви, яку ми мали варити. Сим разом був потрібний горнець.

Зрештою я пересьвідчив ся, що дячиха була далеко ліпшою в ділах, як в словах. Коли побачила, що я налив води до судини, всипавши там коріне, бульбу, крупи і вложивши мясо та що задумав всьо то приставити до огню, аж сплеснула з жаху в долоні, начеби я задумував доконати убийства.

— Ах, щож ви виробляєте? Чиж се так робить ся? Який же був би з того росіл?

— О щож ходить? — спитав я здивований немало.

— А ходить передовсім о те, що наперед треба воду зварити, саму воду без нічого. То по перше. А по друге треба мясо виполокати. Кождому православному християнинови чейже звістно, що мясо треба порядно виполокати... А коли вже вода заварить ся, то аж тогди розумні люди кидають коріне: перець, сіль, бобкове листє. Де ви маєте перець? Ах, ви не купили перцю... Таже не буде ніякого смаку. Щож то за росіл без перцю? І соли нема ані бобкового листя... Гарний росіл? Як то? Ви не принесли навіть цибулї? Буде росіл — ані слова!

Так дорікаючи, висипала всьо з горшка, наляла сьвіжої води і поставила на огни, опісля забрала мої запаси, почала старанно полокати мясо і взяла ся до приладжуваня обіду. Не лишало ся мені нічо инше, як лише подивляти і глядіти, що я й зробив.

Коли вже вода закипіла, дячиха вложила до неї мясо і всипала коріне, посоливши теч власною своєю солию. В міру того, як та мішанина огрівала ся, господиня мішала єї ложкою, а коли вкінци по досить довгім часі всьо закипіло, всипала крупи і покришені дрібно бульби. По якімсь часі, коли мішанина достаточно виварила ся, доложила перцю, бобкового листя і наконець зробила щось таке, чого

В чисто-рускім округзї 65. (Сокаль-Броди і т. д.) вибрані б. посли: український національний демократ др. Евген Петрушевич і москвофіл др. Дмитро Марков.

В чисто-рускім округзї 66. (Бережани і т. д.) вибрані б. українські національно-демократичні посли др. Кость Левицкий і Тимотей Старух.

В мішанім округзї 67. (Ярослав і т. д.) вибрані: б. український національно-демократичний посол 60-го округа др. Льонгін Цеґельский (б. посол сего округа др. Данило Стахура не кандидував) і Поляк Козловский.

В мішанім округзї 68. (Тернопіль і т. д.) вибрані: український національний демократ др. Сидір Голубович, що здобув мандат, який в попередній каденції був в руках українського социяльного демократа Яцка Остапчука, і польский нар. демократ Заморский.

В мішанім округзї 69. (Теребовля і т. д.) вибрані: б. український національно-демократичний посол проф. др. Олександер Колесса і Поляк ґр. Бавороьский, що здобув мандат, який в попередній каденції був в руках сіоніста дра Малера.

В мішанім округзї 70. (Гусятин і т. д.) вибрані: б. український національно-демократичний посол Михайло Петрицкий і Поляк ґр. Голуховский.

Коли на основі сего висліду виборів в сільских округах всхідної Галичини, розглянемо відносини між Русинами й Поляками, то побачимо, що Поляки на тих виборах вийшли значно ліпше, ніж в 1907 р. Тоді они були здобули один руский мандат (округ 54), але за те втратили два (мандати меншости в округах 60 і 69) на користь сіоністів, так що в кінцевім результаті замість призначених виборчою ординацією 10 мандатів, мали 9. За те Русини, коли по смерти сіоніста дра Ґаблі послом став др. Л. Цегельский, відзискали свою втрату і під конець мали 28 мандатів. Тимчасом при теперішних виборах Русини здобули тілько 26 мандатів, а 2 рускі мандати опинили ся в польских руках.

Вчерашний віденьский „Fremdenblatt“ пише: Німецке правительство повідомило всї держави, які підписали договор в Альжезірас, о причинах висилки корабля „Pantera“ до порту Аґадір в Марокко. Як звістно, вперед Франция, потім Ішпанія бачили себе зневоленими до інтервенциї в середині Марокка, що було основане нараженєм на захитанє народних інтересів і непокоями. Рівночасно запевнили також держави, що будуть перестерігати постанов договору в Альжезірас. Австро-Угорщина, що вірить тим запевненям, обмежила ся до вижидаючого становища і поки що не бачить причини, для якої могла би вийти з сеї резерви. Очевидно Австро-Угорщина слідить зі симпатиєю послідний крок німецкого правительства, яке в своїм підприємстві не тілько пішло за примѣром Франциї і Ішпанії, але покликати ся може на міжнародні права кождої цивілїзованої великої держави, що може нести охорону своїм горожанам, де тілько є загрожене їх житє або майно. Теперішний німецкий крок супротив отвертої заяви берлиньского кабінета, яка приміняє ся до подібних запевнень Франциї і Ішпанії, може причинити ся після тутешних поглядів до очищеня не зовсїм ясного положеня в Марокку в тім дусї, що основи акту в Альжезірас не будуть знесені. В кождім випадку було би се розвязанє, яке може з гори числити на згоду зі всїх сторін, коли би марокканьске питанє з причини послїдних подій знов мало увійти в стадию европейской дискусиї. То становище можуть заняти передовсім ті великі держави, які, як Австро-Угорщина не є безпосередно полїтично в Марокко інтересовані і тим більшу мусять привязувати увагу, щоби їх торговля в сїй державі користала з привілеїв усталеної в Альжезірас основи „отворених дверий“. З огляду на те, що Австро-Угорщина занимає 4-те місце серед країв, що вивозять товари до Марокка, длятого буде кермувати ся в марокканьскім питаню передовсїм взглядами на господарскі відносини.

# Новинки.

**Львів, 6 липня 1911.**

— **Іменованя.** Є В. Цїсар іменував радників скарбу Мих. Велецкого, Ант. Бера, Руд. Поляка дра Якова Хоміца і Франца Смолку ст. радниками скарбу в львівскім округзї дир. скарбу. — Міністер судівництва іменував канцелярийного офіцияла Ів. Голейка в Судовій Вишни ст. канцелярийним управителем в Сяноцї.

— **В бурсї Р. Тов. педаґ. у Львові** (при ул. Потоцкого) принято з початком м. шк. року 260 питомцїв. На кінци року остало 244 учеників. Між ними було 24 уч. VIII кл. гімн. Клясифікация бурсаків виказа ось як: З поміж абітуриентів ґімназиї здало іспит зрілости 19, 1 перепав, 3 відступили, а 1 дістав двійку в VIII кл. З учеників инших кляс було відзначаючих 29, першу клясу одержало 146, поправку 15, переза́дівку 9, двійку 31 (однак деякі можуть перейти до висшої кляси). Як бачимо, вислїд клясифікациї бурсаків випав загально добре.

— **Зелїзнича пригода в Бурштинї.** Товаровий поїзд при в'їздї на стацию Бурштин наїхав вчера на ґрупу пересуваних возів, при чім зійшов з шин службовий віз. З персоналу нїхто не згинув анї не ранений, перешкод в руху також нема.

— **З Черновець** доносять: В часї пиру виданого в недїлю на честь участників в зїздї прикарпатских Німцїв, прийшло до кровавої бійки межи москвофільскими студентами а Німцями. Іменно около 3 год. над раном впали члени русоф. студентского тов. „Буковина“ до мешканя, де відбував ся пир Німцїв і один з напастників сїв на стіл, при котрім сидїли участники з'їзду. Деякі Німцї почали русоф. студентам звертати увагу на приличність і з того приводу вивязав ся спір, а відтак бійка на склянки і палицї. Богато осіб є покалїчених. Цїла саля, де відбував ся сей банкет здемольована. Німцї кажуть, що напастники били їх острими шаблями. Полїция увязнила 20 і кіль-

---

я зовсім не сподївав ся: положила масла на пательню, а коли оно розтопило ся, додала дрібно посїканої цибулї і присмаживши еї, вляла зрумянїлу заправку до горшка.

— Ну, тепер є росіл! Правдивий росіл! — говорила, поучуючи мене. — Мяса вправдї мало, навіть аж надто мало, але тому власне я приправила росіл цибулею, щоби додати смаку. Присмажена цибуля обманює смак.

Я став дякувати їй за науку, масло, цибулю, перець і сіль, але она відповіла:

— Ет, що з вами робити, коли ви нїчого не вмієте. Берете ся до не свого дїла!

Росіл видавав принадний для смаку запах. Дячиха відставила горнець на бік, щоби росіл не википів, але рівночасно не стиг.

Небавом надійшли члени комуни. Були голодні як звірята. Чотироверствова віддаль розбудила нечувано їх апетити. Я приладив вже всьо на столї, поставивши на нїм судину й хлїб.

— Якто? — кликнув Кирдяга. — Лише тілько хлїба? Алеж то за мало на мене самого!

Я звиняв ся, що не міг купити більше і вичислив всї видатки. Кирдяга обурив ся.

— Фунт мяса! А щож ти собі думаєш, що ми котята, чи що? Таже се кпини, дражненє чоловіка... Який мені ґраф! Буде їсти мясо по десять копійок за фунт! Треба було купити мяса третого ґатунку, по чотири копійки. Було би два і пів фунта за ті самі гроші. Чиж то не всьо одно, який там ґатунок мяса? Коби лише як найбільше пішло до жолудка... Нї, нї, виджу, мої дорогі, що вас всього треба учити...

Ми приступили до споживаня обіду. Хлїба було справдї за мало, але Кирдяга пішов до господині і завдяки своїй хитрій зарадности приніс хлїба. Члени комуни заїдали росіл, котрий по довготревалім харчованю ковбасою, видав ся нам знаменитим.

— Але смачний росіл! Ґеніяльний! — одушевляв ся Кирдяга, між тим коли Федя і Ягайлонов їли мовчки.

Росіл був справдї дуже смачний, а головною его прикметою було то, що був горячий, чого дуже домагали ся наші жолудки.

На другий день Кирдяга заявив, що лишить ся дома, щоби полагодити орудки ощаднїйше. Удало ся єму справдї винайти дешевше мясо. Було се незвичайно лихе мясиво, але ми до того не привязували найменшої ваги. Федя сповнив також досить совісно господарскі обовязки, але Ягайлонов не списав ся зовсїм.

Як лише ми пішли на університет, удав ся зараз на торговицю. В кишенї мав 23 копійки, бо досьвід учив, що 20 копійок не вистарчає. На торговици побачив ряд яток з отвореними дверми, а на них висїли чвертки воловини, цїлі телята, обтягненї зі шкіри і з винятими тельбухами. В серединї видко було також ріжні мясива.

На площи було богато склепиків зі сушеними рибами, бульбою, обарінками, салом, а за столами сидїли перекупки. Всюди вештає ся товпа. Люди виходять із склепів або входять до них, а всї виглядають на людий занятих, розуміючих ся на товарі, по якнй тут прийшли.

Ягайлонов став проходжувати ся перед ятками і склепиками. Всьо, на що гляне, видає ся єму не таким, як єму треба. Купуючі беруть по мірці або фунтї картофель, по тузинї або фунтї инших товарів які пакують в коші, виносять з яток цїлі кусні сочистого мяса і цїлі чвертки телятини, отже як тут війти до яток з таким марним фондом в кишени і домагати якихсь дешевих охлапів за дешеві гроші. Здавало ся єму, що всї різники і купуючі будуть споглядати на него з погордою. Ходив так з півтора години, змерз порядно, але все не міг відважити ся на полагодженє орудок.

Почали навіть приглядати ся єму з підозрінєм. Єго незвичайний костюм звертав загальну увагу, а перекупки споглядали на его руки, коли переходив коло їх крамів.

Товпа зменшала ся. Торг вже кінчив ся. Деякі перекупки збирали ся вже навіть до дому, а Ягайлонов все ще не міг відважити ся. Вкінци з великою трівогою в души здобув ся на рішучість і майже з розгоном вбіг до ятки. Не дивлячи ся на нїчо, не бачучи різника, анї купуючих і товару, виголосив як вивчену лекцию:

— Прошу менї дати з ласки своєї того мяса по чотири копійки за фунт...

— Вам треба мяса для псів? — спитав его різник.

— Так, так... для псів... Прошу о 2 і пів фунта...

— Не знаю, чи знайде ся. Пізно вже!...

Ну, як не дістану мяса тут, нїгде вже не піду — подумав собі Ягайлонов. Але мясо для псів знайшло ся. Ягайлонов заплатив і забравши мясо, скоро вийшов. Не купив нїчого більше. Видало ся єму неможливим купувати бульбу і крупи, коли сказав, що бере мясо для псів. Думав, що різник побачить, що всї довідають ся, будуть з него сьміяти ся і показувати его собі пальцем. — То з мене боягуз, ледащо! — докоряв собі, але не міг над собою запанувати.

(Дальше буде).

кох студентів, яких на другий день випущено на волю.

— Румуньска буча в буковиньскім соймі, яка вибухла в часі засїданя дня 28 с. м., повстала на тлї партийної ворожнечі в румуньскім клюбі між християньско-суспільною ґрупою Ончула і Лупу та апараристами, що ґрупують ся коло дра Поповича. Посол селянин Бонкес підюджений „апараристами“ виступив безпощадно против послів Ончула та Лупу, піддав діяльність президента краєвого банку та управителя румуньского союза Райфайзенок острій критицї. Посли Лупу і Ончул не хотіли допустити Бонкеса до слова, але на поміч єму станув з боку апараристів пос. Попович, наслїдком чого прийшло до такої коршемної авантури, що маршалок Гормузакі, аби не допустити до бійки, мусів засїдане замкнути. Пос. Бонкес почав від нарікань на лиху господарку в Райфайзенках, яка доводить хлїборобів до руїни. Також краєвий банк не приносить рільничому населеню нїякого хісна, а служить дійною коровою для єго основателїв. Полїтикани так загирили край, що він тепер цїлком задовжений. — Лупу: То брехня! — Ончул: То неправда! — Бонкес: Обманцї народа! Брехуни! За мною стоїть нарід, я маю говорити, бо мене вибрав нарід свобідно. Попович: Дайте єму виговорити ся, бо говорить до річи. — Довкола бесїдника повстає великий гамір. Апараристи з одного боку і демократи з другого боку, вимахуючи кулаками, обсипують себе лайкою. В цїлій сали настає метушня, зі всїх сторін падуть оклики. Чути оклик Ончула до Бонкеса: Ти сидів в криміналї! (Се натяк на кару арешту, яку Бонкес відсидів, не хотячи заплатити грошевої кари). — На се відповів Бонкес: Я сидів в арештї, бо не мав гроший, щоби заплатити грошевої кари. Як би ти не мав гроший, вже давно сидів би в криміналї! — Маршалок дзвонить довго а не могучи привернути спокою, перериває засїдане. Метушня в сали тревае дальше. По отвореню засїданя пос. Бонкес продовжає свою бесїду. Вислали сюди єго селяни, щоби оповів їх недолю. І тут мусить він сказати: що нарід бідний, завинили найбільше ті, котрі нинї найбільше тут кричать і не дають менї говорити. — Ончул: Мовчи! То всьо брехня! — Попович: Дайте єму говорити, він же говорить до річи! — Ончул (до Поповича): Пильнуйте ви своїх векслїв! Ви украли цїсарскі гроші! Стулїть писок! Ви не маєте права засїдати в законодатнім тїлї. З вами нїхто не говорить, вам плює ся в лице! Менї ви не заімпонуєте, фальшівнику векслїв! Продажне індивідуум! Ви торгуєте жіночим тїлом! Злєдащіле індивідуум! — Повстав величезний гамір, оклики сиплять ся зі всїх боків. — Попович (до Ончула): Ви сам злєдащілий з цїлою своєю родиною! Драб нужденний! — Кісанович до Поповича): Ти закало румуньского народа! Той мужик, що тут говорив се ваше наняте оруде. Драбуга пяний як ніч. Від трех днів напували ви єго до нинїшної промови. Вчера рано бачено єго на улици Глиняньскій (находять там шинки і веселї доми). — Попович: Нас треба водити до публичних домів, а ви їх не потребуєте, маєте їх дома! — Бонкес щось на те крикнув. — Попович: Почуємо, що скажуть на те селяни, коли дізнають ся як їх заступника тут ображають! — Метушня зростає чим раз більше і кождої хвилї готова перемінити ся в бійку. Ґалєрия оплескує бурливо Бонкеса, маршалок дзвонить, грозить опорожненєм, на сали сварня в румуньскій мові, бо й цїла та дискусия вела ся по румуньски. Маршалок вимахує дзвінком, а коли видить, що єго нїхто не слухає, перериває засїдане до 4-ої год. по полудни. Посли переносять сварку в кульоари і остаточно між Кісановичем а інж. Попескулом приходить до бійки, так що инші посли ледви їх розірвали.

# Телеґрами.

**Відень** 6 липня. Цїсар на час нової сесиї ради державної іменував кн. Альфреда Віндішґреца президентом, а кн. Фірстенберґа і кн. Ал. Шенбурґ-Гартенштайна віцепрезидентами палати панів.

**Будапешт** 6 липня. Ґр. Кін-Гедерварі заявив в угорскім соймі, що виступленє Австро Угорщини в справі альбаньскій велить надіяти ся доброго успіху, а що до справи марокканьскої зазначив, що Австро-Угорщина слїдить з симпатиєю кождий крок свого союзника і бажає єму повного поводженя.

**Порт Саід** 6 липня. Оногди стверджено тут один случай занедужаня на чуму.

**Відень** 6 червня. Чорногора зарядила мобілїзацию 7000 войска на альбаньскій граници. В кругах полїтичних викликала та мобілїзация занепокоєнь.

**Берлин** 6 липня. Секретар державний Кіндерлен-Вехтер, котрий виїхав був за відпусткою до Штутґарта повернув по Берлина. Поворот єго лучать з поголоскою, що вже в сїм тиждни розпічнуть ся переговори між Франциєю а Нїмеччиною в справі Марокка.

## Курс львівский.

| Дня 5-го липня 1911. | Платять К с | Жадають К с. |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . | 684·— | 694·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | 448·— | 455·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . . . | 550·— | 556·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку | 525·— | 535·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5 прц. преміов. . . | 109·70 | —.— |
| Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . . | 99·— | 99·70 |
| $4^1/_2\%$ листи заст. Банку краєв. . | 99·— | 99·70 |
| 4% листи застав. Банку краєв. . | 93·50 | 94·20 |
| Листи застав. Тов. кред. 4 прц. . | 96·50 | —·— |
| „ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт. | —·— | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 лїт. | 91·90 | 92·60 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні галицкі . . . . | 98·20 | 98·90 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем. | —·— | —·— |
| „ „ „ „ $4^1/_2\%$ . . | 99·— | 99·70 |
| Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К. | 93·40 | 94·70 |
| Позичка краєв. з 1873 р. по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 К . | 93·40 | 94·10 |
| „ м. Львова 4% по 200 К . | 92·— | 92·70 |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . | 95·— | 105·— |
| Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) | 70·— | 76·— |
| Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) | 46·— | 50·— |
| Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20 К. . (Курс віденьский) | 71·— | 77·— |
| Базиліка 10 К (Курс віденьский) | 33·60 | 37·60 |
| Йошіф 4 К (Курс віденьский) | 8·25 | 9·50 |
| Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) | 9·50 | 11·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цїсарский . . . . . . | 11·35 | 11·45 |
| Рубель паперовий . . . . . . | 2·51 | 2·53 |
| 100 марок нїмецких . . . . . | 117·55 | 117·75 |
| Долар американьский. . . . . . | 4·80 | 5·— |



## Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.**

**ЗАМІТКА.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

### Приходять до Львова

**на головний дворець:**

З Кракова: **$2^{22}$**, $5^{50}$, $7^{30}$, **9**, $10^{15}$, **$1^{30}$**, **2**, 5·48, $7^{15}$†) **8·25**, $9^{50}$.
†) з Мшанки від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, $10^{10}$†), $10^{30}$.
†) з Красного.

З Черновець: $12^{05}$, $5^{45}$†), 8·05, 10·25*), $2^{05}$, 5·52, **$6^{26}$**, $9^{34}$
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

**На Підзамче:**

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

**На Личаків:**

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

### Відходять зі Львова

**з головного двірця:**

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшанки.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{00}$.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

**З Підзамча:**

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

**З Личакова;**

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).